

Anatol DURBALĂ:

„Scena pentru mine acoperă lipsa de sens”

Maria SÂRBU: *Microstagiunea organizată la Teatrul Național „Mihai Eminescu” a inclus și două spectacole pe care le-ai montat, acestea constituind experiența ta de până acum în regie, spectacole ce ar încânta, cred, și publicul bucureștean. Este vorba de musicalul „Un lucru caraghios s-a-ntâmplat în drum spre forul roman” și „Moartea lui Tarelkin”. Cum a fost trecerea de la actorie la regie, știind că aceasta este în tradiția școlii moscovite pe care ai absolvit-o – ca un actor să încerce regie și invers, un regizor să joace pe scenă?*

Anatol DURBALĂ: Mai întâi aș vrea să spun că aceste trei spectacole pe care le-ați văzut aici la Chișinău nu reflectă exact starea teatrului nostru și nu pot fi o microstagiune. Eu sunt actor și nu voi înceta vreodată să fiu. Nu-mi imaginez acum ce m-ar face să renunț într-o zi să joc. Încercarea de a monta un spectacol mi s-a părut că va fi un lucru ușor, cu atât mai mult că am ales un text care, după părerea mea, necesita un efort artistic mai mic. M-am gândit că la un musical le va fi ușor și colegilor mei. Or, regizând și jucând alături de ei, m-am ciocnit ca de un zid. Aceste două spectacole ale mele sunt doar încercări firave de regie și nu mă consider regizor.

M.S.: *Totuși, două spectacole cu priză la public înseamnă ceva.*

A.D.: Slavă Domnului că înseamnă ceva.

M.S.: *Te-ar tenta să regizezi dramă?*

A.D.: Mi s-a părut ușor, dar nu s-a dovedit a fi ușor. Dramă sau tragedie? Comedia este o tragedie care s-a întâmplat nu cu tine. Ceea ce m-a interesat în *Moartea lui Tarelkin* a fost ideea nașterii și morții. Spectacolul s-ar fi numit mai bine *Nașterea lui Tarelkin*. Am tras concluzia că în această realitate ca să fiu adevărat ar trebui să mor, să dispar sau să mint pentru a fi crezut. Mă gândisem, de fapt la o dramă, iar pentru mine această creație e o dramă. Că se râde nu e rău, dar am dorit să se păstreze elementul dramatic. Îmi place drama, am jucat în astfel de spectacole, deși toți credeau că sunt un actor de comedie. Aș vrea să montez și dramă.

M.S.: *Ai fost plecat un timp în Statele Unite ale Americii. Cum poate fi caracterizată acea scurtă experiență?*

A.D.: Am vrut să fac școală de regie.

M.S.: *După școala de actorie de la Moscova.*

A.D.: Am simțit după aceste încercări regizorale că dacă doresc să continui am nevoie de școală. Am fost invitat în State, oferindu-mi-se și condiții, am fost admis, dar totul a depins de bani. Pe bursa care o primeam am putut rămâne acolo doar 11 luni. Totuși simt nevoia să studiez și regia, fapt demonstrat și de spectacolele pe care le-am montat.

M.S.: *De cât timp joci pe scena Naționalului din Chișinău?*

A.D.: De nouă ani.

M.S.: Care au fost cele mai reprezentative roluri?

A.D.: Profesorul Udrea în *Steaua fără nume*. Un alt rol care mi-a plăcut mult l-am jucat în spectacolul lui Petre Bokor *Cine are nevoie de teatru*. Aproape de suflet mi-a rămas și Yorick din *Hamlet*, în regia lui Alexandru Vasilache. Au fost mai multe roluri.

M.S.: Din echipa Teatrului Național din Chișinău au plecat mulți actori, majoritatea în România, iar absolvenții facultăților de teatru de la București sau Iași veniți din Republica Moldova nu ajung în teatre basarabene. Tu simți nevoia să joci în altă parte?

A.D.: Nu pot să-mi depășesc problemele ce țin de suflet. În momentul de față pentru mine nu e cel mai important lucru unde joc, la Chișinău sau București. Din punct de vedere artistic, îmi convine Teatrul Național „Mihai Eminescu”. Aflându-mă aproape un an în Statele Unite ale Americii, am constatat că geografic plecând nu rezolvi problema.

M.S.: Ce roluri ți-ar plăcea să interpretezi?

A.D.: Foarte multe, printre care și *Iuda*. E un rol la care visez de mult timp. Cândva mi-a fost oferit pentru un film, dar s-au schimbat lucrurile și nu am mai jucat.

M.S.: De ce *Iuda*?

A.D.: Am altă părere despre acest personaj. Mi-ar fi plăcut să mint cu gura lui *Iuda*.

M.S.: În ce curent teatral te-ai integra acum?

A.D.: Într-un fel de suprealism fantastic. În cele două spectacole ale mele nu mi-am propus așa ceva, însă poate pentru viitor. Oricum, încă nu mi-am spus cuvântul, încă nu mi-am demonstrat nimic. Contează foarte mult dorința de a face.

M.S.: Ce îți dă scena?

A.D.: Îmi acoperă lipsa de sens, mă face să cred că pot realiza ceva foarte important. În rest nu văd un sens pentru mine în această lume.

Maria SÂRBU

Anatol
DURBALĂ,
Igor CARAS
și Sandu
LEANCĂ
în
*Un lucru
caraghios
s-a
întâmplat în
drum spre
Forul
Roman*
de
Burt
Shevelove
și
Larry Gelbart

